

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.05.2008. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Оптужени Илија Јуришић,**
- **Браниоци оптуженог адв.Ђорђе Дозет и адв.Стеван Протић,**
- **Присутан је и сведок Абдулах Манца.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо, ја бих вам само уручила белешке. Тражили сте, на ваше тражење од сведока Милете Дубајића, добили смо ове његове белешке које се односе на дан 15.05.'92., фотокопирани смо и то ћемо вам уручити.

Констатује се да су странкама уручене копије личне радне бележнице, сведока Милета Дубајића (три стране), а које се односе на дан 15.05.'92.године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша *СВЕДОК АБУЛАХ МАНЦО*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас позвати сведока?

Добар дан господине Абдулах. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Абдулах Манџо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: 1952., у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Митхат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Сремски Карловци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса, јел то ова Железничка 22?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са оптуженим Јуришић Илијом?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Абдулах позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас? Наглас.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране истражног судије 26.јануара 2007.године, да ли остајете у свему код овог исказа који сте дали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, интересује нас, догађај 15.маја '92.године, шта се догодило, где сте били, на којој функцији, којем положају, па нам испричајте мало о томе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: 15., сам био значи у касарни «Хусинске буне», на дужности сам био помоћника за политички рад на тај дан, односно на дан прије, него што сам дошао у касарни, имао сам задатак да спроведем једну колону, значи са војницима који су родом из Србије, који су били значи, један задатак извршавали везано за обезбеђење те комуникације Бјељина-Тузла и Добој, и значи када сам завршио тај задатак вратио сам се у касарну, био сам врло уморан, тако да сам заспао, у касарни значи, и негде око 14 часова ме је пробудила пуцњава. Пробудио сам се изашо у ходник, видио сам команданта ил тројицу можда старешина, око команданта, који ме је упознао да је дошло до инцидента, да су значи наши добровољци који су били у саставу јединице провалили у магацин наоружања и муниције, који је од ТО, и један дио, значи из магацина нестао и да је почело, значи, да је касарна у окружењу и да је почео напад на касарну. Добио сам задатак да ја и још двојица старешина будемо комисија која ће преговарат са делегацијом из града да се установи колико је наоружања и муниције нестало из магацина и да се надокнади, значи да од нашега да се врати наоружање и муниције како би престао напад на касарну.

Требали смо да сачекамо ту делегацију на пријавници касарне, међутим била је снажна ватра и нисмо успели да дођемо до пријавнице, тако да се одустало од тог задатка, него је командант наставио директно да преговара телефонском везом са председником општине. После смо упознати да је постигнут договор, да престане напад на касарну и да нам је омогућено да у пратњи значи људства ТО и тих структура који су из града да колона напусти касарну и да се извуче на локацију коју тада нисам знао која је локација и гдје је. После значи дошла су како сам ја могао да видим два возила службена МУП-а, једно је стало на чело колоне, друго на зачеље и колона је кренула из касарне. Ја сам био у предњем делу колоне у коме је био и командант и ми смо како је то иначе по правилу тактичком максималном брзином напуштали град и кретали се на правцу Славиновићи значи, односно на правац комуникације Бијељина.

Кад смо стигли, наш дио колоне кад је стигао у село Славиновиће, Симин Хан пардон, онда су нас зауставили мјештани и обавјестили да је почео напад на колону. Командант је наредио да се одмах вратимо назад међутим кад смо дошли до села Славиновићи који су на самој периферији Тузле, у близини Брчанске Малте где је већ дошло до напада на колону, нисмо могли од ватре да уђемо у град, па је командант наредио да се вратимо у село Пожарницу и из села Пожарнице онда је почело значи, наставио је да командује, односно да тражи информације шта се догађа у Тузли.

У том периоду сам добио друге задатке значи везано за обилазак дела људства које је било распоређено значи око командног места за обезбеђење командног места, тако да више нисам био у току какве су одлуке доношене и шта се у међувремену догађало, директно значи ти више то у самом то периоду значи не и напомињем значи прије напада на касарну и тога, мислим због моје националности и свега да су ми биле многе информације ускраћене тако да нисам био у току доношења тих одлука, јер једноставно није се знало на коју ћу страну прећи, вероватно мислим то је моја процена, тако да не могу дати значи неке директне информације око доношења одлука и после тога значи, после два дана значи боравка у томе селу Пожарници, добили смо одобрење ја и још 6 старешина да пређемо у Србију, односно тадашњу Југославију и заједно са овим људством које је из Србије. Толико значи оно што сам ја могао да видим, што могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој бригади сте Ви припадали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: 92. бригади моторизованој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређени?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па мени је био потпуковник Дубајић командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант корпуса тада у то време?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Командант корпуса је био не могу тачно да се сјетим, али тако као Неговановић или тако некако презиме је било, јер врло, у међувремену је умро командант корпуса који је био па је други дошао командант корпуса тако да то је било у кратком времену. Не могу сад да се сјетим тачно како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од када се Ви налазите у Тузли у касарни, од када сте Ви били?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па у самој касарни од кад се налазим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па значи двије године, то је значи од `89.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате када је проглашено ратно стање у Босни и Херцеговини? У односу на овај догађај, не морате датума тачно ако се тога не сећате, али у односу на овај догађај ког месеца је било?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па ратно стање је било проглашено у априлу мислим негде '91. кад смо ми покушали да мобилишемо јединице по наређењу, наше, дио наших јединица, а то је било значи, а не пардон то није везано за Босну, то је било за Хрватску још увјек кад се слало. Мјере су уведене у фебруару, негдје у фебруару '92. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација у Тузли у то време од проглашења ратног стања, каква је ситуација, да ли се нешто дешава, да ли примећујете неке знатне промене, дакле у Тузли?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: У Тузли је био значи формирано једно тело као комитет у чији састав је ушло значи припадници ЈНА, припадници ТО, МУП-а и општине, као једно заједничко тјело које је требало да координира, да не би дошло у Тузли до експлозије и да свако своје екстремисте једноставно који би могли да изазову инциденте да елиминише или да предузме мјере да не дође до тога и они су имали сталне састанке али ја нисам био у саставу тог комитета, али добро и ту је значи био и дио и из команде корпуса заједно из бригаде који је значи координирао са тјелом из града, односно Града Тузле. Иначе њихове, баш тај је био задатак, значи примјетио сам ту активности, заиста ишло се у та мјеста гдје смо ми мобилисали јединице и да је редовна била контрола тих јединица да не би дошло са наше стране до инцидента и колико сам ја обавјештен била су само два инцидента у Тузли где су припадници ЈНА, да је било тих проблема са припадницима ЈНА значи да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли знате како се звало то тело?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам тачно, али нешто звало се као Комитет, јер сам видео кад су долазили у касарну, значи и са командантом сарађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ко је био представник ТО-а?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Мислим да је био Меша, сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО-а, Територијалне одбране?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: А не, Меша је из МУП-а, а из ТО не би могао тачно да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Меша шта је у то време био?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Он је био у МУП-у, у МУП-у Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био на некој функцији?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја мислим да је био секретар МУП-а Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био од представника, општине је ли био неко?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Заиста не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не могу да се сјетим, али је био значи и из општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнање да ли су то тело чинили само по једни представници, дакле или председник општине или команданти или начелници или су у том телу учествовали и одређени заменици, помоћници, на тим састанцима?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Колико је мој био увид, само значи врх командант бригде моје и из корпуса представници и значи из општине баш који су у руководећој структури били, тако и ТО, колико сам ја могао значи да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте дан пре извели, спровели једну колону, која је то била колона, да ли се сећате, одакле су они били?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Био је батаљон војске из Пирота, који је обезбеђивао ту комуникацију од Бијељине до Добоја, да не би дошло до напада на колону пошто је снабдевање ишло преко Тузле и за Книнску Крајину и према Бања Луци, значи та је изузетно била значајна комуникација, то је био батаљон активне војске који је тај задатак значи имао да обезбеђује и када је донешена, онај договор или споразум између Југославије и Босне, односно ЈНА да који су родом из Србије, Црне Горе, да се врате после 15. назад и војници и старешине у Србију, а који су родом из Босне, а на служби су значи у Србији или Црној Гори да се врате назад у Босну и онда је по томе значи споразуму и тај батаљон имао задатак да се врати значи у Србију, односно Југославију и мој је био значи задатак да ту колону са њима до Бијељине спроведемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате за ту одлуку о повлачењу војске из Босне и Херцеговине?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате. Ко је Вама издао наредбу да спроведете ту колону и када сте Ви ту наредбу добили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Командант ми је издао и ја сам то добио на дан прије него што се требала формирати колона значи и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13.?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете мало да нам испричате ближе како је то текло, како сте Ви организовали то, да ли сте имали неку пратњу неких возила, да ли су били представници града, МУП-а, Територијалне одбране, како је то изгледало кад сте Ви организовали ту колону?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Кад сам ту колону водио није било никаквог обезбеђења значи од стране ни ТО нити града, него је била у организацији значи без икаквих посебних мјера обезбеђења, јер до тада никад, односно до Брчанске Малте никад није дошло до инцидента, толико је колона пролазило кроз Тузлу и није било значи било каквих провокације од стране из града, тако да ми једноставно никакве мјере нисмо имали потребе да предузимамо неке посебне мјере обезбеђења и тад кад сам ја значи за Бијељину ту колону спроводио, значи чак ни наши нису неко посебно обезбеђење није било, пошто је то значи само се војска превози до Бијељине, после се враћају возила без војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био пријављен излазак колоне из Тузле надлежним органима градским?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То не знам, ја сам само добио задатак и да тачно у одређено време кренем са колоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та колона колико је бројала људи, возила?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па значи негде је било око 300 војника и значи камион је 18 до 22 војника, значи то је значи негде око 15 до 18 теретних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви пролазили кроз град?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесмо, јесмо прошли преко Брчанске Малте, истим путем значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истим путем?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Којим и ова прије колона прошла, значи ми смо према Бијељини, без икаквих проблема смо стигли до Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили нешто необично тог 14. маја када сте кренули са колоном, да ли сте приметили нешто необично на путу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Само на улазу у Бијељину била је патрола која нас је зауставила и која је проверавала, значи ко смо, шта смо, одакле јединица долази и то је оно што сам ја примјетио и што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за Тузлу мислим, да ли је ту?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: За Тузлу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте приметили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили можда неке запреке или било шта тога дана?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не никакве, нити је препрека било постављених оно значи за ометање, нити, сасвим нормално све текло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у јутарњим сатима кренули?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не, кренуо сам после подне значи. Тако да смо ми у ноћи били пред Бијељином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да никада пре није било некаквих инцидената да је доста колона напустало територију Босне и Херцеговине, да ли знате у било ком месту, граду, не мислим конкретно на Тузлу, него да је било где био неки инцидент пре овог догађаја?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: У близини Тузле или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па само у Сарајеву што је било у Добровољачкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било и када је то било у Сарајеву?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То је било значи прије нас, значи кад је команда армије требала да се са командом корпуса извуче из Сарајева, значи информације које су мени биле доступне јер имате тачно ниво информација које долазе до одређеног нивоа, тако да углавном оно што смо ми знали, оно што знам о томе то је из са вјести значи преко радија и телевизије, и ону информацију коју смо ми добили кроз информисање, значи да је дошло до напада на ту колону у Добровољачкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај догађај кад би се то догодило?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То је много прије се догодило, прије нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице су остале у касарни након извлачења колоне из Пирота?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Из Пирота?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након извлачења, које су све јединице у касарни остале тог 15. маја?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Остали су значи добровољци и значи колико је мени било тада доступно сви војници су требали да напусте касарну који су из Пиротског тог батаљона и ја сам те, али сад не могу да тврдим јесу ли сви војници значи напустили, углавном значи у Тузли је остао дио бригаде 92. јер највећи дио је већ раније извучен на Озрен и

после сам значи сазнао кроз разговор да је требао овај остатак колоне нас значи из касарне да се пребаци на Озрен и да се придружи тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је од прилике остало војника, дакле бригаде 92., колико је било активних војника?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Активних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активних да ли знате?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервних?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Резервних је негде око 100, 180 тако по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добровољаца?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па то су добровољци значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су добровољци?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То су вам који су се одазвали оно по позиву и значи који су се пријавили да у касарни буду, они су били већ раније, већ два, три месеца прије него што је дошло до овога догађаја, у нашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би укупно било то људи онда у касарни, не знате појединачно колико је активних, али од прилике колико је било људи?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па кажем око 180 до 200 колико, по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са магацинима?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Мислите пре или после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тога дана 15., 14. ко је вршио обезбеђење магацина, шта се држало у тим магацинима? Да ли знате нешто везано за оружје Територијалне одбране? О томе нам испричајте.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Знам да је то наоружање држано у магацинима ТО, који су били мало издвојени од касарне и због безбједности и уопште, по одлуци која је од прије била и да је значи све то, да је комплетне магацине и наши су магацини ту у близини били ТО, да су обезбеђивали претпостављам пошто је моја дужност била сасвим друго, значи не обезбеђење, да су обезбеђивали добровољци значи, односно тадашњи редовни састав који је значи, који се одазвао по позиву. Они су обезбеђивали значи те магацине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких инцидената везано за те магацине тих дана, дакле пре 15.?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ту тада није, ја сам само знао да је то требало да се врате то наоружање и муниција ТО, а да наша јединица се лакше извуче по некоме споразуму који је био значи да се пређе на територију према Бијељини, а да се касарна преда Тузли или већ коме, значи ко преузме то, сад и да се то наоружање и муниција ТО врати значи ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је постојао крајњи рок када је требало то наоружање предати Територијалној одбрани?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не знам према неким информацијама после кад смо значи разговарали, кад се извукла колона, било је чак говора на два дана прије требало је да се извуче, да се напусти касарна и да се изврши то што је значи требало да се, тај споразум да се спроведе. Зашто је продужен, па још два дана, чак је то требало да буде у току ноћи да се напусти касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Два дана прије значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: 13. значи, прије овог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вама то сазнање да је требало 13. да се напусти?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па то је било значи кад смо дошли у село Пожарницу, кад се извукла колона, онда се разговарало о свему томе и како дошло до свега овога и онда сад значи кроз разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали разговор у том смислу са командантом Дубајићем?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не. Командант је био једноставно у таквој ситуацији кад се горе извуко, имао је проблема већ са становништвом пошто је доста из тог села Пожарнице погинуло у тој колони и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говорим пре тога догађаја?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: А пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам пошто кажете да сте имали сазнања да је требало још 13. колона и да се предају магацини?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, нисам, кажем како да вам кажем, у том периоду сам добијао само периферне задатке, по томе сам примјетио да више нисам у оној функцији и улози у којој сам требао да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте били помоћник за политичка питања?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја, политички рад, то је као сад за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то, која је Ваша дужност била тада у том времену?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То је значи дужност везана за како би вам рекао прво значи идејни тај рад политички, затим брига о људима, укључујући сва питања живота и рада једне јединице од исхране, али значи не директно него преко људи, а моје је значи да указујем, сугеришем и да остварујем увид по питању укупног тог живота и рада и старешина и војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији сте Ви помоћник били?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ја сам био помоћник значи команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дубајића?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Дубајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете да Вас је пробудила пуцњава тог дана 15. маја, да ли се дан пре пуцало?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам, јер ја сам тада био, био сам пошто је то домен мога рада, онда готово стално сам био у покрету, обилазио јединице наше које су већ биле на положају, значи да не би се поновила Хрватска па да будемо опкољени у касарни онда је издато наређење значи од Генералштаба да један део, највећи дио јединице се извуче ван касарне и да буде на положајима да не би дошло до блокаде касарне и да смо ми морали управо због овога да не би дошло, да би то биле јединице под контролом да не би дошло до проблема војске и становништва на територији тој где су те размештене јединице, онда смо ја и из команде значи стално морали да обилазимо тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том обиласку да ли сте имали прилике да чујете неко пушкарање, да ли сте имали прилику кад сте се вратили у касарну да чујете да причају војници, да је било нешто да су се дешавали неки инциденти?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: На дан прије је само било да је као нека група откривена у близини касарне која је као убачена да нешто направи, да изазове инциденте у Тузли, па је из састава једне чете изишла једна јединица из касарне и претресла тај терен около касарне, међутим није ништа откривено и ето то је оно што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју групу сте чули?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју групу је то било везано да је наводно убачена?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Није, као диверзантско терористичка група, то ми зовемо као да је била убачена и да је, значи са циљем да

изазове проблеме у Тузли и једна је издвојена из касарне, једна јединица која је значи претресла тај терен и то знам да је било на дан прије него што ће ово почети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Вас је пробудила ова пуцњава, да ли можете да определите одакле је долазила све пуцњава?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Пуцњава је долазила од једног насеља Солина, значи које је на граници са касарном и из правца болнице која је на узвишењу. Касарна је у долини, около су све брда и сад врло је тешко било проценити пошто одјекује, али значи по мојој процени значи долазило је од насеља Солине и од болнице, пошто један дио болнице није био завршен и значи из тог правца смо ми и обзиром да смо прилазили пријавници, значи по процени са тог правца је отворана ватра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у контакту са командантом или неким од старешина па да питате због чега сад та пуцњава, зашто се то догађа?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па већ сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због провале магацина?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Због провале магацина. Командант нас је значи како да Вам кажем само нас је остало 4, 5 старешина у касарни. Један дио старешина, значи посебно муслиманске, хрватске националности су напустили касарну раније. Било је сасвим дозвољено, малтене на, под наводницима, добровољној основи, ако хоћете да потпишете изјаву напуштате ЈНА и одлазите без последица, тако да је један број старешина, највећи у ствари број старешина друге националности напустио касарну, тако да кад је дошло до тога нас је само било можда 4, 5 старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то од старешина пошто је био мањи број у касарни, које су то старешине које су остале?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Сад не могу тачно да се сетим више њихових имена, али има у изјави прије које сам, одмах које сам доставио кад сам прешао у Југославију, тад ми је узета изјава и тад је било најсвјежије моје памћење, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је речено пошто је обавестио команданта да су добровољци провалили у тај магацин, да ли Вам је речено којој јединици су то добровољци припадали? Који су то људи?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Како да вам кажем, то је већ период у коме дјелови су остали у касарни јединица које су тад извршавале друге задатке, значи на положајима били, тако да није била формирана посебна јединица за обезбеђење касарне, него је остао дио на пример за исхрану људства, за обезбеђење касарне, за регулисање саобраћаја и те

друге значи задатке који су неопходни за касарну значи, али тај дио значи пошто нас је врло мало остало у касарни у односу на иначе колико бригада броји људства онда значи нисмо знали баш потпуно значи то ко је, ко је извршио значи то не знам. Мислите именом и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, ако ништа друго, коме су припадали, којој јединици, ко је њима био. Ко је био надлежан за те добровољце или резервисте?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Командант Дубајић, он је командант касарне, код нас је тако регулисано значи у војсци, значи командант је одговоран за сва питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који то магацин Ви мислите? Је ли то овај баш Територијалне одбране који је на Козловцу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: На Козловцу, јесте тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је удаљено је ли тако, колико од прилике?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од касарне?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Како да вам кажем, на периферији касарне. Врло близу је касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да чујете шта је било са тим оружјем тад кад се говорило да су провалили, колико оружја, шта су однели, где се налази то оружје, да ли је уопште било говора о томе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ништа, тада нам није саопштено и мислим да и нису ни знали колико је тада наоружања и муниције узето из магацина, мислим да ни команда није знала, нама је само саопштено да је дошло до провале и да ће значи бити надокнађено од нашег наоружања и муниције из наших магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било обезбеђење тада када је дошло до провале? Је ли је неко обезбеђивао?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Претепостављам да јесте, јер кажем био сам тада одсутан у Бијељини значи, јер ми смо морали у Бијељини да преноћимо и останемо, јер је ноћ нас већ ухватила и по том правилу тада нису колоне ноћу се кретале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви сте били одређени од стране команданта да идете на преговоре?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време је дошла ова делегација?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Није дошла значи та делегација, није могла значи нисмо ми могли да дођемо до пријавнице, тако да су онда

средствима везе командат је наставио преговоре са председником општине Бешлагихем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви то знате, је ли се Ви налазите ту?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Чуо сам разговор како сам у ходнику био, па је канцелације су нам одмах а то је монтажна зграда и онда су врло танки зидови и може да се чује, тако да значи чуо сам да су се наставили преговори и значи поново се враћам на оно да нам је после командант саопштио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које би то време било кад Ви чујете те преговоре?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То је већ било негдје око 15,30 до 16 часова, тако у том периоду да су вођени преговори и да је постигнут споразум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су дошла два службена возила МУП-а, да ли знате ко је био у тим возилима?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не могу сад да се сетим, знате то је таква брзина била да колона што прије напусти касарну, тако да и онда је све на брзину пошто није била формирана колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам објасните то, како је дошло до формирања колоне, значи након тих дешавања, након тих завршених преговора, како се то одвијало, одакле се формира колона, колико постоји излаза из касарне и редослед ко је био на челу колоне и опишите нам мало то како је то изгледало.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Значи кад је постигнут споразум врло брзо се дошло значи и возила и они из града, значи да се формира та колона, тако да је можда претјерујем али скоро колона је формирана у року 20 минута до пола сата највише, док за формирање једне такве колоне требало би значи далеко више времена док се сва регулишу питања, а посебно у таквој ситуацији кад се напушта касарна и кад излази јединица из окружења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да ћете напустити касарну тад у том моменту?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: И рекао је да се формира колона, и ми, ја сам на пример био у цивилном возилу, није било чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ово, ова два возила МУП-а која су дошла, да ли Ви питате зашто сад они долазе, ако претходног дана сте

извлачили колону није било пратње, није било никакве делегације, је ли тако, ви сте неометано ишли.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам, право да вам кажем нисам питао нити сам био у могућности, то је таква била једноставно нервоза, знате какав је то грч и тад се мало пита него се извршава, значи одмах настоји се, поготово што излази се из касарне, тако да једноставно не могу да кажем да је инстинктивно рађено, али је рађено значи спонтано што прије да се тај изврши задатак и ту нема, нема више формалности ту и значи видио сам тај значи на челу колоне је једно возило било и командант је био у том борбеном возилу «праги».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је био он у «праги»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам тачно, ја сам био у средини, на зачељу предњег дела колоне, чак у цивилном возилу јер није било довољно војних возила за превоз људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то било цивилно возило у којем сте Ви били?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: «Стојадин» је био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви у том возилу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Био сам са резервним старешином који је био у саставу значи наша јединице јер је један доле био, један број старешина је оставио возила у касарни и онда кад је почело извлачење из касарне, онда су они та возила своја цивилна извлачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је био баш на челу колоне?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том борбеном возилу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесте у борбеном возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са овим возилом МУП-а?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Оно је било значи сад испред, испред је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред «праге»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле иде возило МУП-а, па «прага» по Вашем сећању?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Право да Вам кажем сад не могу да се сјетим, како је само знам да је било на челу и зачељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били кажете на зачељу, а где је сада?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не зачељу, предњем делу колоне, са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предњем делу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи у ком је био и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које је возило?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Имате предњи дио, тако се формира колона, имате чело колоне значи тај предњи дио колоне, имате главни дио колоне у коме је највећи дио значи људства и зачеље колоне у коме је значи дио за обезбеђење ако се поквари неко возило значи да може да се прати колона и ако остане да се пружи значи адекватна помоћ или да може да се прати колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је возила испред Вас у односу на «прагу»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Испред мене је било тако 4, 5 возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опишите нам како сад то изгледа, да ли се формира у оквиру касарне?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Колона је формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била једна колона, да ли су биле две, више? Опишите нам како то изгледа.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи оно што сам ја могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се за то време пуца?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи оно што сам ја могао да видим тада, колона је формирана у касарни, престала је пуцњава много раније, значи чим је постигнут споразум и док је формирана колона уопште није било пуцњаве, ми смо прошли значи и Брчанску Малту кажем вам и изишли из Тузле, ни једног пуцња није било нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идите по реду молим Вас, после ћемо.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи кад смо дошли, значи идемо од овога значи колона је формирана у касарни и изишла је значи и није било значи никаквих инцидената нити пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико возила је било, како је вршено, да ли је био вршен утовар муниције, неког оружја, експлозива, како се то одвија?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Мени се по овоме времену како је кратко било припремљено ово трајало формирање колоне, највероватније да је већ раније све било утоварено у камионе муниција и наоружање јединице, односно бригаде и да је ту негде било у приправности, значи за напуштање и ако дође до наређења да може да крене, јер је у врло кратком временском та је колона формирана и изашла значи из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неке наредбе у смислу како да поступате приликом извлачења?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не, то је таква брзина била једноставно и формирање да ја бар нисам добио никакво, него је значи само саопштено ово што сам већ рекао, да се формира колона и да се напушта у пратњи тих возила службених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од кога ниста чули како би требало држати оружје, како поступати са оружјем, како поступати у случају напада?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа о томе није било речи?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Никаквих, нити јер ми од прије смо већ такве мјере спроводили значи и док није дошло до овога, то су биле од Генералштаба значи наређења пошто се већ поновило колико пута ти напади на војне колоне и то се редовно примењивало иначе од свих колоне, тако да је вјеројатно било у том значи, у тој ситуацији препуштено значи да свако зна како треба да када је у саставу колоне да се понаша, али није значи било уопште времена за било какву припрему и да се те мјере безбедности саопште и да се провјери и да то функционише и да ли је то спроведено што би иначе било у некој другој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиони да ли су били откривени или покривени, како су били? Каква је церада била, да ли је спуштена или подигнута?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Камиони су били ови који су били испред мене су били покривени, сад ови да ли су после кажем овај, јер кажем вам како је ко који дио колоне формиран ми смо одмах улазили у тај и више нисмо били у могућности да пратимо јер има други, значи командант је ишао па је гледао је ли колона и вероватно старешина који је, пошто је ту други старешина, који су за позадинско обезбеђење били, онда је вјеројатно тај старешина проверавао, добио задатак да провери јесу ли сва возила изашла из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим камиона да ли је било санитарских возила?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не би могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких цистерни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Биле су двије цистерне горива у саставу колоне, то знам. Било је и сад то толико није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Вас, где су се те цистерне налазиле?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: У главнини колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: И пошто су се ту затекле и преноћиле су, то за вас можда није интересантно, али били су и неки шлепери, хладњаче, са месом и ту које су требале да наставе значи ујутру пут за Бања Луку и тамо где је одређено за снабдевање јединица у Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је била од прилике дугачка та колона?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па сад не знам пошто кажем предњи део се толико брзо кретао, да смо ми значи уопште нисмо, то тек кад су нас мјештани зауставили онда су нам саопштили да је нападнута колона, ми нисмо уопште чули пуцњаву нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви пролазите Скојевском улицом је ли тако?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете према Брчанској Малти?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту на том путу примећујете нешто необично?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Оно што сам ја могао да приметим и уочим били су цивили у шпалиру су били милиционери, цивили су чак и неки махали, неки су онако само али чак није било никаквих ни добацавања нити провокација да нам добацују и само смо приметили да један дио града који је значи од Сењака, да нема кретања цивила, да је малтене испражњен, да је напуштен, да су само значи у шпалиру том на улици самој значи на тротоару цивили и милиција и да обезбјеђује нас, значи пролазак наше колоне и ми смо значи кад смо дошли на Брчанску Малту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили неке запреке на путу док сте ишли Скојевском?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисам, само сам примјетио да је био један оклопни транспортер код хотел «Тузле» попречен, али тамо и није био предвиђено уопште да колона иде и то сам само могао да видим, али никаквих није било активности око тог оклопног транспортета, значи према нама или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се налазите у цивилном возилу, пролазите дакле том Скојевском улицом, колико смо упознати високи солитери и све, да ли сте ту имали прилике да видите да ли је било људи на прозорима, да ли сте био шта нешто ту приметили што би Вам скренуло пажњу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам, право да Вам кажем ја сам пошто сте у цивилном возилу онда не можете ни да гледате више од првог спрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, опет видите.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Тако кад сам ја, значи то је улица ја сам само гледао тај шпалир и оно куд смо ми пролазили значи тако да нисам приметио да има неких, каква је ситуација била на тим нивоима да тако кажем, вишим зградама, али значи нисам никакве приметио активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да су Вас цивили зауставили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је командант?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Командант је на челу био значи у том борбеном возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви видите тад кад су цивили вас зауставили, да ли видите шта он предузима?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам, он је изишао из возила, и нама рекао да је нападнута колона и да се враћамо назад. И онда смо ми, колона се значи тај дио колоне се окренуо и ми смо кренули назад према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што сте били у непосредној близини кажете одмах пар возила иза команданта, он нам каже да је самоиницијативно зауставио возило да би видео шта се дешава са колоном и да је тада чуо?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Цивили су изишли пред нас значи, на цесту, на самом путу значи и зауставили нас и рекли нам да је нападнута колона јер виде да се креће колона, а овај дио колоне и претпостављам да ни њима није било јасно значи и претпоставили су да ми не знамо јер није функционисала веза уопште у колони и не знам ни да ли је била организована, тако да ми уопште нисмо имали везу да је дошло нити нам је ико јавио да, из колоне или из касарне или из команде корпуса, да је и остао је дио команде корпуса у згради корпуса у Тузли, који је пратио исто ту активност, али тек смо од цивила сазнали да је напад на колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле никакве везе нисте имали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ви нисте имали никаква средства везе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант, да ли сте имали прилике да видите да ли је он имао нека средства везе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисам био у ситуацији да видим, али има у самом возилу «праге», сад да ли је било подешено значи та веза да може да разговара и на фреквенцији са, претпостављам да је са командом корпуса требало да има везу и из тог борбеног возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по Вама који део колоне је био нападнут?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Био је значи тај, главнина колоне, задњи дио колоне се успио извући и вратити се у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви вратили, шта сте урадили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, ми смо, нисмо могли проћ, ми смо се вратили у село Пожарницу, са командантом, тај предњи дио колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тад имали прилике кад сте изашли да ли се чула нека експлозија, пуцњава, да ли сте тад имали прилике?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, то је далеко од Тузле па готово 20 километара има. Далеко је Пожарница од Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би по Вашој процени се возила извукло и колико војних, цивилних, дакле да се извукло да је прошло?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: У предњем делу колоне, па кад смо дошли 5 возила колико сам ја могао да видим се извукло, а од задњег дела колоне они су се у касарну тако да не знам колико је. Задњи дио колоне се је вратио у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле по Вашој процени неких 5 возила је само успело да прође?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: У предњем делу колоне, до Пожарнице по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је укупно било возила?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате од прилике?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи овај, кажем није било чак довољно ни војних возила теретних за нас па смо цивилна кола смо користили, возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе, рекли сте да сте мислили да је 20 било камиона, и укључујући «пинц гауер» један и две «праге»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Е тако, то је оно што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако било?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запазили том приликом неко возило да је било запаљено?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запаљено возило неко?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Кад смо се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте уопште имали прилике да видите?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ми кад смо дошли у Славиновиће, био је попречен, попречно је значи био постављен један камион, шлепер са камењем и само су се чуле јаке детонације из Тузле, тако да нисмо могли проћи и то је оно кад је командант одлучио да се вратимо, тако да нисмо уопште ушли у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да ли се нешто говорило тад у том моменту зашто је дошло до овог напада?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: На колону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је провоцирало напад, шта је, да ли се нешто десило па је дошло до напада? Дакле у том моменту шта Ви чујете које приче, ту су цивили у неком разговору сте са њима, да ли се тад већ причало шта се то догодило?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ово тражим да условно се прихвати, значи ово што ћу сада рећи. Кад смо значи се извукли у Пожарницу, онда ови значи који су из тог мјеста значи војни обавезници, један од њих је после причао да је кад је, да је тај дио колоне значи кад је пролазио кроз Тузлу, да су резервисти од радости што су се извукли из касарне пуцали у ваздух. Међутим један од њих да је ниже спустио пушку и да је погодио милиционера који је био и шпалиру и да је он чуо преко средстава везе како они питају шта да раде, и каже чујемо пошто је токи воки и чује се гласније, да отварају ватру на вас, јесу отворили ватру на вас тако питање је, јесу, отворите и ви, да су то чули и то је оно што сам ја чуо у Пожарници да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, да су то цивили чули преко?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, не, значи један од војних обавезника из Пожарнице, значи кад је после дошао јер ми смо после прикупљали те погинуле и рањене и ови који су преживели значи и кад су они дошли један од њих је причао значи и то испричао, да је један значи од резервиста из возила значи док је пролазило возило они су пуцали али он је ниже оружје усмерио и да је погодио, е сад значи он је то је значи оно што ви кажете то је једна прича, сад колико тачно али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе у претходном поступку, па сте између осталог рекли сазнао сам информацију да је неко од наших резервиста док је колона пролазила да ли случајно, али је отворио ватру, из наоружања погодио једног милиционера, питали су се сви шта раде, командант је чуо њихов разговор преко токи вокија.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су рекли јел отварају на вас ватру, отварају и да је почело тако. Па нам објасните на ког команданта сте мислили.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не, погрешан је контекст у томе, не командант наш и није уопште значи они су милиција која је била у шпалиру значи кад је овај погођен, они су звали преко токи воки своју команду значи ко им је тамо и питали шта да раде, и чули су значи питање «је ли пуцају на вас», «пуцају», «онда отворите и ви ватру», али значи то су, он је чуо значи тај војни обавезник док је пролазио, значи кад је тај био инцидент, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али овде баш стоји командант, је ли онда није тачно што сте изјавили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не, не, погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте тако рекли?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: У погрешном контексту је јер командант није могао уопште, нисам ни ја значи могао је ми смо прошли већ то је значи главни дио колоне који је из тог дјела колоне је резервиста тај отворио ватру, ако је значи то било, он је у том дјелу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то војни обвезник који је то Вама испирчао, када сте Ви чули?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То не знам сад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: И тад право да вам кажем нисам ни обраћао толико пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте уопште разговарали са командантом, да ли сте њега известили то што сте чули, да ли имате сазнања да је он уопште био упознат са тиме, са том причом?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам, ако можете да схватите ситуацију да уопште се није могло доћи до команданта, јер су код њега већ дошли кад је дошло до напада на колону, кад се он извукао, дошли су из команде корпуса, добио је одмах друге задатке, а ми смо добили значи задатке да обилазимо то значи људство околу које је било и били смо ангажовани одмах на другим задацима и нисмо ту значи били у његовој близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какав је облик, да ли је то био маршевски, борбени, како је била организована колона?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па она је била како да кажем дјеломично организована по правилу, обзиром како је дошло до те ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који облик је то био, како је организована?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па значи по правилу је била формирана, значи предњи дио, главни дио колоне и задњи, али без није било значи организована веза унутар колоне, није формирано обезбеђење, нису формирано дјелови ако дође до квара возила, није било значи не могу исто што кажете да потврдим то, да ли је било и санитетско возило што је обавезно значи да иде и санитетско возило у саставу колоне и још доста тих елемената који су требали да се организују кад се организује један марш, значи то није било значи. Тако да тако би од прилике дао оцјену да је дјеломично било значи организована та маршевска колона, по правилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, да ли је војска била у камионима заједно са експлозивом?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било правило?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је дошло до тога?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Није било довољно возила, и онда је по одлуци значи не знам чијој, значи вероватно претпостављам команданта или, онда је људство смештено са муницијом. Иначе по свим правилима не смије људство да буде заједно са муницијом, него иде муниција на посебним возилима уз обезбеђење поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли је Вама познато да је пре формирања ове колоне која је кренула у колико сте рекли у колико часова је кренула?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Негде око 17 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је и пре тога био покушај изласка колоне?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Познато ми је да је дошло до неких проблема на Брчанској Малти прије негде око 13, око између сад ћу рећи значи условно између 14 и 15 часова да је дошло на Брчанској Малти до неког инцидента између војске и да ли цивила или кога или ТО, али да је то као рјешено, али је био неки инцидент то знам да је било говора о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту сте Ви то чули? У ком моменту тога дана?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ту кад сам се изукао, кад смо се извукли у Пожарницу. Кад је почео разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тад кад сте се?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Кад је почео разговор шта се све догађало, јер кажем вам ја сам пробудио се кад је већ почео напад на касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, дакле кад сте се пробудили нисте имали сазнање да је колона већ покушала једна да изађе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте и то накнадно што сте чули, да ли сте чули како је дошло до тога да колона крене у то време?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, не, пардон. Не за колону, него дјелови јединице су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки војници хтели?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: У граду, јесте који су били, е онда је дошло, а и била је Војна полиција значи у граду која је регулисала саобраћај наш и исто спречавала значи да не би дошло до инцидента и да је дошло значи тада да је био неки инцидент значи у Тузли тад између 14 и 15 часова, а шта тачно, јер тад нас је једноставно преокупирано много више ово око колоне него шта је прије било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе нисте чули зашто су ти војници покушали да изађу, да ли су по нечијој наредби покушали, ко им је дозволио излазак?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа о томе не знате?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Кажем мени су стварно пуно тих информација било ускраћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви били наоружани у касарни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, мислим и на активну војску, мислим и на резервисте, добровољце, да ли су били наоружани?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Колико је мени познато и обзиром на ситуацију, морали су сви бити наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муниципалитет да ли су имали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: И «БК» муниција код себе, значи борбени комплет муниције су морали имати узасе, који следује значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули због чега је онда дошло до проваљивања магацина Територијалне одбране?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули о томе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је људи страдало, да ли се причало о томе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Причало се, али да је и доста цивила било у колони кад смо се ми извлачили и да је цивила страдало, сад и онда ту су били неки подаци од 100 погинулих, па чак и до 400, али то кажем то је све произвољно било у ономе моменту кад се горе извукло у Пожарницу, али кажем ја сам се у Пожарници задржао само још 5 дана и онда смо прешли у Југославију, тако да не знам и тад није се ни могло доћи до тачних података колико је у тој колони страдало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то цивили који су били ту у кругу касарне?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: То су цивили из града значи Срби који кад су видели да се војска повлачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прикључили се?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Из града, онда су се они прикључили нашој колони јер су се плашили репресалија после кад војска оде, да би могло доћи у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви нешто чули пошто сте ипак били помоћник команданта, да ли сте чули да је у то време било, био организован Кризни, Оперативни штаб МУП-а?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја сам био обавјештен да је био управо ово што сам вам рекао на почетку, значи од свих тих да тако кажем одговорних структура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то тело, то сте нам објаснили.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ово друго ништа нисте чулу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, ово друго, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Илију Јуришића овде оптуженог?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте се пробудили око 14 сати ако сам добро схватио?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да, тако око 14.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте то спавали? У касарни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: У касарни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У касарни, око 14 сати се будите и изађете на ходник и тамо видите команданта и још тројицу

старешина па Вам командант каже да је нападнута касарна и тако даље и тако даље, колико је та пуцњава интензивна, из ког наоружања је пуцњава? Да ли из пешадијског или стрељачког, самострељачког пешадијског наоружања?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Из стрељачког.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или раде и минобацачи и ручни бацачи и тако даље?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И колико то дуго траје?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: То је било из стрељачког наоружања и значи повремено је била пуцњава, није непрекидно било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико то све дуго траје кад Вам командант да задатак да будете у комисији?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Управо хоћу то да кажем, чак и то што је по мојој процени, како је отварано то је више било како да кажем, изазивање страха код нас јер нико није, колико сам ја тад био у току нико није био рањен у касарни нити значи да је страдао од те пуцњаве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро схватио сам да Ви због тога нисте могли доћи на пријавницу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Али код пријавнице значи тај дио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сте одустали од задатка?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па значи, како да вам кажем то је брисани простор који сад је од команде зграде до пријавнице где је и онда значи он је баш изложен болници, ватри из болнице и онда једноставно због тога смо одустали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико то све дуго траје, овамо значи то од кад сте Ви пробудите па до престанка пуцњаве?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па по мојој процени то је негде трајало пола сата до 40 минута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 40 минута. Нисам сигуран да сам Вас добро пратио, па ме исправите и не замерите ако поновим можда нека питања у овом правцу. Ви одлазите овим правцем одлазите до села Симин Хан?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тамо Вас зауставе мештани?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И кажу да је колона нападнута, колико је то далеко од Тузле, то село?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: 12 километара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 12 километара, а где су ту, ово село Славинићи или Славиновићи?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па Славиновићи на самом ободу, периферији Тузле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко од Брчанске Малте?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Од Брчанске Малте, па можда 2 километра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 2 километра, Ви сте се вратили значи 10 километара назад до овог села?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да, Славиновићи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И нешто сте помињали неки камион са камењем?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да, шлепер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па по њему је било камење и попречен је био, нисмо могли проћ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Преко цесте? Шта цивилини?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Преко цесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цивилни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Цивилни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је њега било кад сте пролазили, јесте ли га регистровали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам уочио, нисам га уочио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле због тог камиона ви нисте могли да сте вратите назад, дубље?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да, и мислим већ се су чуле детонације, јер то је врло близу кад смо ми, ту гдје смо дошли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте о ситуацији на улици кад пролазите улицом Скојевском па до раскрснице Брчанска Малта и потом даље, па сте помињали неки шпалир, кад кажете шпалир ја имам једну асоцијацију шта је шпалир али да се не ограничимо на моје асоцијације реците нам Ви шта Ви мислите под тим шпалиром и како тај шпалир по Вама изгледа, шта је то, опишите нам.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Знач на тротоару до цесте значи, до пута, цивили су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И са једне и са друге стране?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: И са једне и са друге стране значи су стајали гледали знатижељно нас, неки су махали, неки поздрављали, неки значи, а испред њих су били милиционери у униформи који су значи, претпостављам да је њихова улога била да не би случајно неко од цивила изашао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи кад кажете шпалир са једне и са друге стране цивили, испред њих милиционери, мене то асоцира на пуно народа и са једне и са друге стране.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, не, пардон сад извињавам се. Са ове стране значи која је према граду, како да вам објасним, од гдје је највећи дио града значи од Брчанске Малте, на том дјелу су били цивили јер овамо је већ био парк и значи већ ту су зграде, али зграде су удаљене и ту није било значи, него значи тај дио а у Скојевској значи са ове стране значи који су према зградама, ту су били цивили значи у том шпалиру, знате ја то условно називам, и значи милиционери који су обезбеђивали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је милиционера, колико их има?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па они су били на сваких тако 3 до 4 метра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Наоружани?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Сад не могу да се тачно сетим, али ја бих рекао да нису били наоружани, да нису чак ни имали аутоматске пушке, али сад не могу да се сјетим да ли су имали пиштоље или не, не би се могао сјетити сад тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта хоћу да Вас питам, колико је та ситуација на путу на тој улици и тој раскрсници, колико је тога дана 15.05. различита у односу на ситуацију од претходног дана или претходних дана када су се колоне такође измештале истим правцима, ако је различита?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Па значи мени тад се није могла уочити исто велика разлика осим што је тај дио града значи био напуштен и ту се више цивили нису кретали, значи вјеројатно где је договорено да колона наша прође, ту више није било цивила, и ту не напуштен био да тако кажемо условно, а ово све остало није, нисам приметио неке посебне значи мере ово што већ сам рекао нити препреке, нити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, добро. Кажете командант је био у возилу «прага», «прага» има неку радио станицу, неко средство везе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у колони било још возила која су имала средства везе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Било је још једно возило за средства везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било оних МКШК?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: МКШК, јест.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било тих возила?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Било је, једно је било возило то МКШК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је у њему био?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Био је официр везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Официр везе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је била још која «прага»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Била је још једна, колико се ја сјећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је она у колони, на зачељу, на средини?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Исто на зачељу, на зачељу тако обично по правилу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али немате сазнања о томе да ли су та возила имала исправне системе везе и остваривале?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ефективно везу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било одређено једно или више возила која ће ићи испред колоне као нека врста извиднице, да проверавају стање пута, да пут није запречен?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Значи колико је мој увид, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јер пошто смо у предњем делу били колоне, јер сматрао сам пошто имамо пратњу већ службено од ТО да нема потребе и наша, мислим то је ван нека процена слободна, али није било значи посебно возило да извиђа испред колоне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад ме исправите ако грешим, јер сам стекао неку представу о томе о тој причи тог војног обвезника, резервисте из.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Пожарнице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пожарнице, везано за пуцање и тако даље, тај човек који вам то прича, он је био у колони у камиону?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У камиону, возилу неком војном?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да у возилу, да, да. Јесте он је био у возилу теретном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И причао је како он чује, возило у покрету и пуцњава је, он чује комуникацију људи поред пута, комуникацију људи поред пута?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Милиционери су имали токи воки, значи који су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И он чује шта овај говори?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А чује и шта му се одговара?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: И чује да је неки погођен већ прије милиционер и да овај сад пита шта да ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И све то са камионом у покрету, у пролазу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То је он значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, добро, добро. Да ли знате кад он то Вама прича и ко је тај човек?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам ко је, а он је то причао значи кад смо се ми већ извукли у Пожарницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад Ви то сазнајете од њега?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Кад смо се извукли у Пожарницу и када је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је у току тих наредних 5 дана колико сте провели у Пожарници?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесте. Јер ми смо после ишли да покупимо те погинуле, рањене и ови који су значи преживели, онда су они дошли у Пожарницу и онда почела је, значи онда смо неке

информације чули смо и значи кроз њихов разговор, и та је била значи то сам чуо тај разговор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте тих дана у току тих 5 дана били у прилици да пратите локалну Тузланску телевизију и снимке који су том приликом сачињени?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесам, јесам кад смо дошли у Пожарницу, позвали су нас мјештани да видимо на телевизији још је био у току пренос напада на колону и ми смо баш гледали тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А наредних дана?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисмо више, јер добили смо друге задатке да извршавамо тако да само тад кад смо дошли у Пожарницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још два питања, да ли трпите ватру кад сте се вратили ту до села Славиновићи па је ту препречен неки камион, да ли Ви ту трпите неку ватру?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли иза тог камиона наниже, дакле према центру Тузле, према Брчанској Малти има војних возила која су заустављена? Има ли ту нека бензинска пумпа у близини?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Има, али ми смо прије заустављени прије пумпе и нисмо могли значи видјети ништа од колоне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како прије пумпе, прије пумпе а из правца Симин Хана?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте, ту долази једна окука у Славиновићима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли иза тог камиона који је препречен и не можете проћи од њега, да ли иза тог камиона наниже низ пут има, видите каква војна возила заустављена, блокирана и тако?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја нисам могао значи ништа да видим пошто су испред мене била већ три возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ишта знате, да ли имате икаквих сазнања о неком Кризном или Оперативном штабу у Тузли?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Кажем оно већ сам рекао, знам да је било тако то заједничко тијело, какав је тачно назив био не могу сад да се сјетим, можда сам и чуо тада, али знам да је било значи формирано и да су учествовали и припадници мој значи командант тад и из корпуса да су били у саставу тог тијела са осталима значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У саставу тела неког тузланског био је ко? Командант из корпуса?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Командант из бригаде и старешине из корпуса.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дубајић?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само би још нешто Вас питала. Кад сте говорили код истражног судије, Ви сте говорили о томе да кад сте се пробудили, а да сте се пробудили тога дана 15. маја услед детонација и услед пуцања око касарне, па сте у том моменту помислили да је то шенлучење резервиста?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете то мало да нам појасните, зашто сте Ви баш помислили да то резервисти шенлуче?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па догађало се често да појединачни случајеви значи да се војник обвезник и напије, па онда и да отвори ватру и ја сам мислио да је можда то једноставно да се то догађа у касарни, једноставно уопште ми, нисам како да кажем, ни помислио у том тренутку да би се могла догодити таква једна могућност да буде нападнута касарна, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било доста изражено то у кругу касарне да су се људи напијали, било доста алкохола?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, дакле тих дана, тих дана?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па није, углавном су то били појединачни случајеви и овај није ни имало неку масовнију појаву или чешће да је било јер заиста смо настојали да то спречимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте такође говорили да знате да је у Пожарници Дубајић био у контакту са Бешлагихем, одакле Ви то знате?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али откуд Ви то знате?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Значи могао сам да чујем, могао се чути разговор пошто смо ми у школи били где кад смо се извукли, значи ту нам је командно место било и значи једна од тих значи канцеларија узета је привремено као за потребе команданта и значи била су отворена врата и чуло се онда значи, ми смо могли пошто смо били у тој једној просторији близу, моги смо да чујемо да разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је сведок Дубајић говорио о томе и он уопште није спомињао да је имао тад разговоре са Бешлагићем, јер каже да Бешлагић и није хтео да разговара са њим, јер то није био његов ниво, дакле могао је само са командантом корпуса да комуницира, зато Вас питам одакле то Вама сазнање да је баш са Бешлагићем?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Можда, кажем то условно, можда, сад не могу да тврдим да ли је баш са Бешлагићем разговарао, знам само да је преко телефона разговарао са неким у Тузли, ја сам мислио пошто је прије био разговор са, прије значи у току напада на касарну, тад сам чуо да разговара са Бешлагићем, а да после могуће то условно прихватам да је са њим разговарао. Знам само да је са неким разговарао у Тузли, е сад које тај био са ким је разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије такође сте говорили о томе да је био ухапшен неки старешина који је био у «голфу»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то старешина, на кога сте мислили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Из ТО, био је старешина, ако можете видети моју прву изјаву, ја мислим да је у првој изјави сам навео како се он зове, сад не могу да се сјетим тачно, али јесте био је, он је био резервни капетан у ТО-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Територијалној одбрани?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Он је био значи у том возилу челном, у нашем предњем делу колоне који је нас, регулисао да тако кажем, нашу колону и он је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са њим?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Он је са нама дошао значи до Пожарнице, исто се са нама вратио значи, кад смо се ми, кад смо покушали да уђемо у Тузлу и вратили се, он је са нама се вратио са тим возилом и он је тада, онда је био ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Бркић?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ако мислите на Нушира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ни једног другог Бркића не знате осим тога?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ја знам код нас ко је био правник. А у СУП-у, МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате, је ли знате некога?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Само Мешу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Тешића?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Можда из виђења кажем, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ја директно нисам са њима, али кажем, контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Да ли знате у оквиру касарне неког Тешића?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мато Дивковић?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули о погибији неког заставника у близини Тузле?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се то десило и знате ли нешто ближе о томе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То ми је комшија баш био у згради и он је био задужен да те плате да исплаћује нашим војним обвезницима на основу дневнице, ишао је у ту јединицу и отишао је у село, не могу сад да се сетим стварно које.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Сапна можда?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Е Сапна, он је отишао са како је нама саопштено, и то је највероватније тако и било. Нисмо имали довољно ознака војске, па смо носили «титовке» капе и на њима су биле извезене петокраке и он је са петокраком дошао да их исплати и ти су екстремисти га зауставили, рекли му да скине ту «титовку» због звезде петокраке, коју он није хтео и онда да су пуцали у њега. То је значи оно што сам ја чуо пошто сам био на сахрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се то десило у односу на 15. мај?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То се догодило, е сад узмите то условно, али мислим да је најмање мјесец дана прије тога то било, он је прва жртва био фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви подразумевали, извињавам се, под тим екстремисти, ко су ти људи, који су то људи?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па значи неко га је у том селу зауставио, и рекао му значи скини, а тада је било тих ја претпостављам да неке паравојне формације да ли су биле или ко је не знам, па кажем после

пошто је он био при команди корпуса, да су га ја то кажем условно екстремисти, значи неко га је зауставио од тих, чак сад не могу ни да тврдим јесу ли то цивили или неко у униформи да ли га је зауставио, углавном значи зауставили су га и тај захтев су пред њега поставили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли можда национални састав Сапне?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Мислим да су Муслимани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о резервистима, добровољцима који су били у касарни и ја сам Вас разумео да сте рекли да их је било негде око 180, а онда на питање већа кажете да их је било укупно око 200, па мене занима можете ли нешто ближе око тога да се изјасните, је ли то значи да је било 20 војника који су били у сатаву тих делова 92. моторизоване бригаде или ја сам то погрешно разумео?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Мислите активних војника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Кад је, кад смо дошли у Пожарницу, онда сам чуо да је и активних војника било, а до тога значи, све до доласка у Пожарницу, нисам знао да има активних војника, ја сам мислио да су сви отишли значи са овим батаљоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте то тако претпостављали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да, претпоставио сам, пошто сам ја ту колону управо водио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад још ме интересује једно појашњење, кажете сви у колони војници морали су били наоружани и морали су имати борбени комплет, је ли то опет Ваша претпоставка или би то било по правилу или имате увид у такву ситуацију?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Немам увид него по борбеним правилима употребе јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Овај човек који вам је причао око тога шта је чуо у кретању, нешто сте се детаљније изјашњавали на питање већа, ја бих Вас питао је ли знате ко је тај човек и по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или можда сад где се налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се можда распитивали о томе?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам право да Вам кажем кад сам прешао у Југославију више то ме, више се нисам са тим, а и кад су ме моји да тако кажем, моји кад су ме питали тамо нису ме то питали, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још само једно питање, кажете да преко Вас командант касарне Миле Дубајић, није преносио наредбу како се треба понашати у колони, него је то подразумевало из ранијих правила и понашања с обзиром на то шта се све догађало у Словенији и Хрватској са припадницима ЈНА, а да ли сте Ви као старешина неке у сусрету са неким војницима рекли овако трбеба држати или тако или немојте тако, како ти евентуално држе, јесте Ви имали контакт са војницима тада па да сте Ви тада неке тако указали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Нисам и не да се правдам, али то је тако кратко време било, да једноставно није било времена да се уопште ишта саопштава јер тако да нисам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оно што сте Ви имали увид како је формирана колона и дакле свакако сте видели верујем један део те колоне, је ли та колона била спремна на извршење неког борбеног задатка у смислу најминималнијег напада или? Ако немате увида, нема.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Немам увида, већ кажем сам би себе онда негирао ако је људство било на муницији заједно, онда је то на нули обезбеђење колоне и припрема да буде нападнута колона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да Вам није било познато да је неко издавао директиве како треба држати оружје, међутим имамо овде сведока који су тврдили да су имали упутства како треба, па су нам чак и објашњавали да се држи између ногу, управљена увис, да ли дозвољавате могућност да можда Ви нисте чули или Ви нисте неком пренели наредбу, а да су друге старешине то управо радиле?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Дозвољавам. Дозвољавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле само се ограђујете на Вас, да Ви нисте?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам. Ова комисија која је требало да иде да извиди ту ситуацију, да ли је у тој комисији био Белојица Ранко?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте пошли да извршите тај задатак који Вам је дао командант, ми имамо оно обавештење од Дубајића да је Белојица Ранко лакше рањен, је ли се то десило или?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јер баш сте и рекли да није било рањених том приликом када је било пушкарања, међутим ми имамо такође овде исказе појединих сведока који кажу да је било лакше рањених?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Опет кажем, условно у томе времену у којем сам ја био кад смо горе изишли у Пожарницу, али мислим и према ономе како је вођен разговор није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је само Ваше сазнање, наравно. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је на почетку свог исказа помињао Добровољачку, дакле догађај у Добровољачкој, односно његова сазнања о томе, рекао је да је то било из средстава јавног информисања и војног информисања, на који начин су старешине касарне «Хусинска буна», с обзиром на дужност овог сведока биле информисане о догађајима у Добровољачкој?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Значи то је информација која се обради на нивоу Генералштаба и онда се доставља свим јединицама централизовано и тако смо и ми значи добили, све јединице су таку информацију добиле као и ми.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је та информација дошла у јединицу вашу у времену пре 15. маја кад се десио овај догађај?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то значи да је и Ваш командант Миле Дубајић био упознат са дешавањима у Добровољачкој на тај начин?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Претпостављам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сте Ви комуницирали као МПВ-јац у јединици са претпостављеном командом?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ја сам значи са својим претпостављеним значи који је у команди корпуса по мојој линији, по тој линији сам само сарађивао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви ишли у Угљевин на неко информисање или је он долазио к вама или је неки други пут био?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не, он је долазио код нас или слао писмену информацију, достави или се чујемо телефоном.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо закључити дакле да сте Ви 15. маја, Ваша јединица односно старешине Ваше јединице, знали како је, где је био Кукањац у Добровољачкој, са ким је био и који део колоне и како је нападнут? Дакле да је командант био на челу, а да је некаква средина или зачеље нападнуто, јесте то знали?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То не могу сад да се сјетим тачно.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али сте знали шта је било?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Али знао сам да је био напад значи на колону и да је, чак смо знали и поименично које су старешине страдале, који су рањени, у информацији је стајало, а како је била формирана колона то нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок се изјашњавао о тим добровољцима, односно резервистима. Да ли му нешто представља појам одред «Окресаница»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате шта је уопште «Окресаница»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то неки део, географски појам, не знам?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не знам, није ми познато.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је, да ли су ту ти резервисти, односно добровољци, били одевени у јединици, односно униформе ЈНА?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Кажем о том не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па видели сте, виђали сте их у касарни.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Оно што је у касарни било, то је било заиста у униформи и обријани, све, водило се строго рачуна баш о томе да буду као припадници ЈНА.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Командант, односно да ли можемо да Вам предочим да је јуче командант рекао да није баш могао кад види човека са брадом да га врати јер њему треба човек, а не брада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не видим зашто, шта би се ту предочило, шта добијате са тиме.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је он виђао људе са брадом тамо, а у војној униформи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали људе са брадом?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па јесам. Било је ту једна толеранција на пример, коме је занимање уметник или је свештеник и њима је било дозвољено тако тим и по правилу службе тадашње значи војске да они изузетно могу да имају браду.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли било много уметника у јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите то што је по правилима службе.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта сте Ви видели?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па видио сам значи један број је био са брадом.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Уметници?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Е сад.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било свештаника?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја сам знао да је један био.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овом сведоку, с обзиром на дужност коју је обављао, било познато да је тај како је он назвао комитет, дакле то је претпостављам некакво тело, које сачињавају и једна и друга страна ако би тако могли назвати, одлучио да команда корпуса, односно команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да ли је одлучио.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је командант корпуса по његовом сазнању или неко други, неко други из линије командовања у Тузли, наоружао једну маневарску јединицу МУП-а Тузле, односно СУП-а Тузле, да ли му је познато?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је познат начин евидентирања добровољаца, дакле како је у пракси рађено у касарни «Хусинска буна»?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Јесте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како је рађено?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Код, значи орган који је за то задужен, значи персонални на основу онога распореда значи ратног који има, онда добили су позиве, па смо их позвали да дођу, а они као који су као добровољци, значи који су се поред тога пријављивали, исто су регистровани и уведени у наше евиденције јер смо ми исплаћивали дневнице и све и значи морали да достављају бројно стање због комплетног њиховог обезбеђења значи позадинског.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кома је достављано то бројно стање изван гарнизона, односно изван касарне Тузла?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Команди корпуса.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да команда корпуса 15. маја има сазнање колико Ви имате униформисаних, односно људи под оружјем у касарни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Требало би да има.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имају имена и презимена људи који су?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Опет кажем требало би да има.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Требало би да има, да ли је постојао.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Извињавам се само, код њих нису имена и презимена, код њих је бројчано у команди корпуса, а у бригади је значи поименично.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли могу да закључим да сте Ви 15. маја, односно некаква служба у касарни је имала списак људи под оружјем тога дана у касарни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не могу то да тврдим, јер кажем био сам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је био главни прерсоналац у касарни или у 92. бригади, да ли се сећате? Да ли може подсећања ради и пошто ћу још једно питање имати везано за то, да се сведоку предочи списак старешина.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Може, може да се.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сад ћу рећи само страницу списка. То је страна 336 кривичног списка. Па ако може да се изјасни ко је од тих персоналац који је водио ту евиденцију и списак људи под оружјем у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овај, дајте. Да ли су ти људ били тада, тог дана 15. ово мало што овако?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не, не, кажем један број је већ напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били тада у тој касарни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Већ раније су напустили. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако видите и запазите некога од старешина да је тога дана био реците ко је то био.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја се само извињавам, наочале нисам понио па.

Не бих могао да кажем, јер.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато ко је био командир чете Војне полиције у касарни?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ливадић. Чекајте, Војне полиције, није знам да је безбедњак био овај Ливадић, орган за безбедност, овај у списку шта је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добро. А да ли знате ко је био, мислим Ви сте поменули то име, али да га ја поновим поручник Тешић? Из Војне полиције, одговоран за саобраћај?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Ја мислим да сад кад, ја мислим да га знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можда знате да ли је он прешао у Србију или је, питам чисто информације ради јер будемо ли га предложили за саслушање као сведока.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЦО: Не бих знао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знате. Да ли сте приликом уласка и изласка, односно овако да поставим питање, пре 14. када сте ишли за Бијељину, да ли се од 05. маја па до 15. да ли сте још неки пут излазили из Тузле?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ван Тузле?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па само ово јединице значи које су биле размјештене на Озрену и.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте приликом изласка, односно уласка у Тузлу, на тим комуникацијама наилазили на некакве пунктове где да ли војна или цивилна полиција врши некакву контролу саобраћаја, односно сужава саобраћајницу ради лакше контроле саобраћаја?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је на тим пунктовима била заједно и војна и цивилна полиција?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не могу сад да се сјетим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли, сведок је помињао да је доласком у Пожарницу дао неком некакву изјаву о догађају, коме је дао ту изјаву и да ли је то била писмена изјава и да ли случајно има примерак такве изјаве?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не у Пожарници, него кад сам прешао у Југославију и дошао значи тамо где су ме распоредили у јединицу, онда сам нашој значи Управи безбедности дао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у тој изјави било помена о овом резервисти, добровољцу који је говорио како је дошло до инцидента?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Као претпоставка, ја мислим да нисам, јер искључиво су доста добио сам питања по којима треба да доставим и по тим питањима сам и доставио.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У спису на страни 61 списка постоји изјава од 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на ову изјаву која је дата на захтев овлашћеног службеног лица органа безбедности?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мене само интересује да ли је та изјава дата на питања, да ли сте писали је на директно одговарање на неко питање или је то исто било пуштено Вама на вољу да говорите о том догађају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То једино можете да одговорите, иначе о садржини те изјаве.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не говорим о садржини изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Како Вам је узета та изјава, је ли знате?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је 2001.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: По питањима, значи питања сам доставио која су за њих била интересантна да им доставим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да до 2007. године када Вас је истражни судија испитивао, односно саслушавао, никоме нисте поменули то да сте чули од неког резерviste односно добровољца како је дошло до инцидента.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Тачно, тачно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ником нисте поменули?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд сад то помињете?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Па кад сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се сад после толико година сетили да то споменете?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Кад сам био овде на суду, онда су ме питали да ли се још нешто сећам неки детаљ који ми је био интересантан, тада да покушам да се сетим и чак и ако и нешто сам чуо, али значи што би било интересантно, и онда сам се једноставно сјетио тада да тог детаља да сам чуо и тад сам споменуо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можда сећате у време разговора са тим човеком који је то причао, да ли још неко присуствује?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ја мислим да је то, да сам ја то у пролазу чуо, да су њих тројица стајали и причали, јер обзиром на врло експлозивну ситуацију тада кад сам ја дошао у Пожарницу као Муслиман, ја сам једноставно избегавао било какве разговоре или посебно да ја постављам каква питања, тако да више сам значи то сам чуо у пролазу, кад сам поред њих пролазио, да о томе разговарају.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може, мој предлог је да се сведоку предочи са странице 646 Преглед паравојног организовања, то је акт чак не видим на мојој копији не видим ко је то потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 646?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 646 страница списка. Нећу дуго, нећу дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, направимо паузу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, нећу дуго имам још пар питања. Ја значи за 10 минута сам готов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није, није та страна.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ево ако можете да погледате, ево то је овако. 648 је већ нешто друго, 646.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мени 646 пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли можете кроз питање, шта сте хтели да погледа тај списак?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да погледа списак и с обзиром да се помиње и Тузла и одређени бројеви и национална припадност, односно страначка припадност неких формираних јединица и да се изјасни о томе да ли му је познат тај акт, ко га је сачинио, на основу чега, јер је он човек одговоран за морал у гарнизону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је код Вас видан тај списак да га не тражимо па можете да приђете да погледате молим Вас, ето тако.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хоћете искључити онда, ево ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте са лап-топа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле овако. Ево можете да прочитате Ви.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да, да, видим. Не, кажем мени је пуно било ускраћено информација једноставно у том периоду из ових разлога које сам навео, тако да то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја би само ради записника хтео да констатујем дакле да овде на овом акту стоји Тузла има 300 припадника паравојних јединица СДА, 120 ХДЗ, 45 СДС, (укупно, односно следећа рублика 465, па надописано 420 умањено за 45), претпостављам да ови из СДС-а више нису паравојска. Даље молио би да се прикаже, да се сведоку покаже Наредба пов.број 11360 од 05.05.'92. бар код мене је спис, односно страница 1011, у којој се помиње име овог сведока, зато желим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који спис? У ком делу?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 1011 је код мене страница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1011, каква је то наредба?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наредба команданта 92. моторизоване бригаде о одређеним ситуацијама у којима се помиње име овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је забрана исељавања, је ли на ту наредбу мислите?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је донето после тамо 15. маја или 05. маја, тако је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Прво питање је да ли је сведоку уопште позната ова наредба, да постоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је позната та наредба која је донета о забрани исељавања?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Никад нисте упознати са том наредбом?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ја нисам, сад што каже прошло је времена пуно је тих наредби било, али ово би уочио, овако нешто.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Последњи предлог је да се сведоку прикаже ЦД број 4 и да ако може само, ако примети возило у коме се он налази да каже и још једно питање са којим би завршио, да ли је приликом заустављања, да ли у Славиновићима или у Пожарници приметио испред њега било какво полицијско возило, да ли је приметио да се такво, дакле цивилне полиције возило, враћа ка Тузли?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 4 на мониторе. Изволите. Можете и на почетку.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Пошто овде одговара Илија Јуришић, моје питање је за овога сведока је да ли познаје Илију Јуришића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питала сам га.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: И да ли зна било шта о његовим активностима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не познаје Илију Јуришића.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Добро, да ли зна нешто о његовим активностима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за њега, уопште за то име Илија Јуришић?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате сада слику на мониторима. Ево погледајте добро овај снимак. Прокоментаришите. Ако препознате Ваше возило реците, «прагу» у којој се налази Дубајић и то нам реците.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Ево значи ова «прага» на челу ту је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова прва сад што?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Прва, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је ово возило?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: То је возило значи од ТО.

Ево ја сам био у овом жутом «стојадину» што је сад прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сада што је, жути?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да, што је сада, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сигурни дакле да је Дубајић био у овој првој, у провом борбеном возилу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: У «праги».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пошто сте рекли да је то возило било, он нам је рекао да је био у неком 5, 6 возилу?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Био је углавном значи у том предњем делу колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предњем делу или овом првом које сте видели?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Првом, првом, ето у ком сам и ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала режији. Да ли има још питања?

Немате више питања. Опт.Јуришић да ли Ви имате неко питање да поставите сведоку?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја овог господина први пута видим у животу. Не знам ништа о његовом раду изузев овог данас што сам чуо. Немам питања за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове доласка?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Сремских Карловаца, је ли тако?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Сад сам дошао из Зрењанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су то трошкови?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Значи аутобуса, трошкови аутобуског превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли довољно 1.100,00 динара, тако сам добила информацију да је то толико?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Колико можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не колико можемо, је ли то толико?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Толико је, толико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико је?

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Јесте.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 1.100,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине, можете ићи.

СВЕДОК АБДУЛАХ МАНЏО: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се заиста извињавам судија, али ситуација је таква да сам дужан и као човек и као бранилац да предложим поново укидање притвора. Наиме, време пролази сведоци који долазе и који су већ дошли апсолутно никаквих сазнања о било чему што се тиче оптужнице, што се тиче Илије Јуришића немају. Онај сведок који је једини имао шта да каже о Илију Јуришићу, односно његовим некаквим активним радњама које се на посредан начин могу повезати са овим, је саслушан. Он је потпуно ставио ван икакве правне и животне логике оптужницу која је, односно чињенични опис из оптужнице. Сматрам да барем утолико може ово веће да учини да окривљеног пусти из притвора, а да настави поступак, нама је јасно да не може прекинути поступак и рећи ајмо сад донети пресуду, али ја вас молим заиста да узмете то у обзир што смо до сада чули, а знате с обзиром да сте прорадили предмет шта нас још очекује, молим и предлажем да укинете притвор уз све могуће гаранције нас као бранилаца, самог Илије Јуришића, његове породице, у крајњој линији и његове матичне државе, да ће учествовати у поступку, односно да ни на који начин неће ометати даљњи ток поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се оваквом предлогу. Бранилац оцењује доказе који нису још изведени на главном претресу и тврди да они казују нешто што је заиста ван правила Законика о кривичном поступку, а мислим да и разлози даље за продужење притвора стоје.

Бранилац оптуженог адв.Ђорђе Дозет предлаже да се према оптуженом укине притвор.

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се укидању притвора, јер и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекаћете нас.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог да се према оптуженом укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље стоје они разлози због којих је притвор одређен, продужен, није само по тачки 1, Ви стално говорите ту тачку, ту је тачка и 5, према томе разлози и даље стоје.

Термини за јун месец су.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одлаже се главни претрес, а следећи заказује за:

11, 12. и 13. 06.2008. године са почетком у 09,30 часова, судница број

4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете накнадно обавештени о сведоцима који ће бити саслушани.

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија